

[Statsministeren.]

at der naturligvis ikke bør anvendes statsmidler til unødvendige formål, men vi ville sætte pris på, at vore kritikere talte mere konkret om tingene. At tale i almindelighed om sparsommelighed er altfor billigt.

Mon tiden derfor nu ikke er inde til, at de ærede ordførere, bl. a. — det interesserer mig særligt — det ærede medlem hr. Erik Eriksen og det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft, direkte og klart fra denne talerstol fortæller os, hvad det er for områder, venstre og konservative ønsker besparelser gennemført på.

Alle statsudgifter er indtil dato tiltrådt også af venstre og det konservative folkeparti, når lige undtages enkelte sociale udgifter som f. eks. forbedringen af alders- og invaliderentemodtagernes forhold. I folketingets finansudvalg har de to partiers repræsentanter haft al mulig anledning til at gøre deres indflydelse gældende overfor hele udgiftsområdet. Hvad er da anledningen til, at disse to partier nu pludselig går ind i en demagogisk konkurrence med retsforbundet om besparelser? Jeg går ud fra, at det, man har tænkt på, ikke er små nedskæringer, sådanne som f. eks. det ærede medlem hr. Viggo Starcke så ridderligt fremdrog i sin ordførertale, men virkelig omfattende besparelser, som kan mærkes af skatteyderne. Hvad er det for områder, man tænker på? Hvor er det, nedskæringen på statsbudgettet skal sættes ind? Vor diskussion ville blive mere oplysende, hvis både det ærede medlem hr. Erik Eriksen og det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft holdt op med at fremsætte almene synspunkter om dette emne og i stedet konkret påpegede, hvor de vil sætte ind; men det glæder vi os til at få lidt at vide om i næste omgang.

Når det ærede medlem hr. Erik Eriksen i den forbindelse udtalte, at det administrationsapparat, boligministeriet oprettede, var stort, vil jeg erindre om, at den største del af dette administrationsapparat blev overtaget fra andre ministerier, således bl. a. bygnings-, statslåns-, husleje- og byplanlovgivningen samt materialereguleringen.

Jeg understreger i denne forbindelse, at materialereguleringen ikke var vort værk, men en arv fra venstre-regeringen. Som bekendt var der under venstre-regeringen udstedt flere byggetilladelser, end der var materialer og arbejdskraft til, og der var derfor opstået et fuldstændigt byggekaos. For at bringe orden i byggeforholdene var det nødvendigt for boligministeriet at organi-

sere og decentralisere materialereguleringen, hvilket naturligvis måtte medføre en vis forøgelse af administrationsapparatet. Efterhånden som disse foranstaltninger har medført en bedring i byggeforholdene, har man stedse lempet restriktionerne i det omfang, det har været forsvarligt, og administrationsapparatet er blevet afviklet i takt hermed.

En række enkeltheder i de ærede ordføreres taler vil fagministrene som sagt svare på, men der blev fra flere sider — og særlig af det ærede medlem hr. Erik Eriksen — spurgt om, hvilken økonomisk politik regeringen vil føre efter devalueringen. Jeg mener, at dette helt fremgik af trontalen, men jeg skal gerne kort optrække nogle hovedsynspunkter.

Det må først og fremmest gælde om at hindre alle ikke absolut nødvendige pristigninger. Hertil bidrager prisbekendtgørelsen om forbud mod ekstraordinære konjunkturavancer, og det vil på baggrund af den kommende udvikling også være nødvendigt at fastholde prisloven.

Ved handelsforhandlinger med udlandet må vi, så langt det er muligt, søge at fastholde gældende priser, og som et eksempel skal jeg nævne, at vi nu har truffet en aftale med Norge om ikke at ændre priserne på dansk sukker og Norgessalpeter.

Bestående tilskudsordninger må forlænges for, at prisen på livsnødvendige varer kan fastholdes, og det må overvejes, i hvilket omfang en udvidelse er nødvendig.

Disse bestræbelser for mest muligt at holde prisudviklingen under kontrol har jo ikke alene betydning i sig selv, men er også en af forudsætningerne for, at omkostningsniveauet kan holdes i skak. Regeringen er her enig med flere af de fremsatte udtalelser om nødvendigheden af at holde omkostningsniveauet nede for derigennem i størst muligt omfang at drage fordel af devalueringen. Som jeg før har udtalt, lægger regeringen stor vægt på, at man fra alle sider holder sig dette for øje.

Hvor regeringen kan støtte rationaliseringer og moderniseringer af produktionsapparatet, vil man gøre dette både indenfor den bestående lovgivning og om fornødent ved ny lovgivning.

Den friere import og handel mellem landene i det hele taget, som skulle blive resultatet af forhandlingerne i Paris, mener regeringen også vil bidrage til at holde omkostningsniveauet nede. At frigørelsen må foretages i takt med den økonomiske udvikling, er en selvfølge.

Endvidere vil vi støtte ethvert eksport-